

Algorytmy Hashowania

Autorzy: Kacper Kołaczkowski (72899), Jakub
Stefaniak (73902)

Data wykonania: 20 kwietnia 2024

Spis treści

1	Hashowanie	2
2	Jak działa?	2
3	Zapotrzebowanie	2
4	BCrypt	3
5	MD5	5
6	SHA-1	6
7	HMAC	9
8	Argon2	10
9	Podsumowanie i wnioski	12
10	Referencje	13

1 Hashowanie

Proces generowania danych wyjściowych o stałym rozmiarze z danych wejściowych o zmiennym rozmiarze. Cały proces jest możliwy dzięki zastosowaniu specjalnych wzorów matematycznych znanych pod nazwą tzw. funkcji mieszających (inaczej funkcji hashujących).

2 Jak działa?

Każda z istniejących funkcji skrótu na podstawie tych samych danych wejściowych generuje dane wyjściowe o innym od innych funkcji skrótu rozmiarów. To, co jednak łączy wszystkie algorytmy haszujące, to fakt iż, dana funkcja mieszająca na podstawie tego samego zestawu danych zawsze wygeneruje dane wyjściowe o tym samym rozmiarze. Dla przykładu algorytm hashujący SHA-256 po przepuszczeniu przez niego jakichkolwiek danych (czyt. danych wejściowych) wyprodukuje skrót o długości 256 bitów.

3 Zapotrzebowanie

Bezpieczeństwo haseł: Algorytmy haszujące są wykorzystywane do bezpiecznego przechowywania haseł użytkowników w systemach autoryzacyjnych.

Integralność danych: Haszowanie jest używane do sprawdzania integralności danych. Weryfikacja hasza pozwala szybko wykryć wszelkie zmiany w danych, nawet jeśli są one minimalne.

Unikalność identyfikatorów: W bazach danych, algorytmy haszujące są stosowane do generowania unikalnych identyfikatorów dla różnych rekordów.

4 BCrypt

BCrypt to funkcja mieszania haseł i biblioteka szyfrowania szeroko wykorzystywana w rozwoju backendu w celu zapewnienia bezpiecznego przechowywania i weryfikacji haseł użytkowników. Pierwotnie zaprojektowany przez Nielsa Provosa i Davida Mazièresa dla systemu operacyjnego OpenBSD w 1999 roku, zyskał znaczną popularność w społeczności programistów dzięki solidnym funkcjom bezpieczeństwa i możliwościom adaptacji na różnych platformach.

Jest to algorytm oparty na funkcji haszującej, która konwertuje dowolną ilość danych wejściowych na wartość skrótu o stałej długości. bCrypt wykorzystywany jest do zabezpieczenia haseł oraz innych poufnych informacji przed atakami hakerskimi. Dzięki zastosowaniu specjalnego algorytmu i tzw. "solenia" (dodanie losowo wygenerowanej wartości do hasła przed zahasowaniem) hasła, bCrypt jest w stanie skutecznie chronić przed atakami, które polegają na próbie odgadnięcia hasła poprzez przetestowanie wszystkich możliwych kombinacji. Bcrypt posiada maksymalną długość hasła do 72bitów.

Przykład prostego skryptu:

Function bcrypt

• **Input:**

- *cost*: Number (4..31) - $\log_2(\text{Iterations})$. np. 12 $\Rightarrow 2^{12} = 4,096$ iteracji
- *salt*: array of Bytes (16 bytes) - losowa sól
- *password*: array of Bytes (1..72 bytes) - hasło zakodowane w UTF-8

• **Output:**

- *hash*: array of Bytes (24 bytes)

```
// Initialize Blowfish state with expensive key setup algorithm
// P: array of 18 subkeys (UInt32[18])
// S: Four substitution boxes (S-boxes), S0...S3. Each S-box is 1,024 bytes (UInt32[256])
P, S ← EksBlowfishSetup(password, salt, cost)
```

// Repeatedly encrypt the text "OrpheanBeholderScryDoubt" 64 times ctext
← "OrpheanBeholderScryDoubt" // 24 bytes ⇒ three 64-bit blocks **repeat**
(64)

- ctext ← EncryptECB(P, S, ctext) // encrypt using standard Blowfish
in ECB mode

//24-byte ctext is resulting password hash

Przykład:

masło → \$2a\$10\$.DAuQuU9CdP6SHdBzZ/rK.eXx9aS2fZSs8hxbEn0mXn0/7a1WmiN2

Każde zwiększenie współczynnika Work Factor o jeden zwiększa dwukrotnie czas obliczeń, gdy ten wynosi 11, obliczane są w 0.25 sekundy, natomiast gdy wynosi 14, są to już 2 sekundy. Work Factor jest mechanizmem *Key Stretchingu* bezpośrednio wbudowanym w sam algorytm funkcji.

5 MD5

MD5 (ang. Message-Digest algorithm 5) algorytm, który z ciągu danych o dowolnej długości generuje 128-bitowy ciąg znaków. Funkcja MD5 zdecydowanie nie powinna być używana w zastosowaniach wymagających odporności na kolizje, na przykład w podpisie cyfrowym. Działa on następująco:

1. Doklejenie do wiadomości wejściowej bitu o wartości 1
2. Doklejenie takiej ilości zer, by ciąg składał się z 512-bitowych bloków i ostatniego niepełnego – 448-bitowego
3. Doklejenie 64-bitowego licznika oznaczającego rozmiar wiadomości; w ten sposób otrzymywana wiadomość złożona jest z 512-bitowych fragmentów
4. Ustawienie stanu początkowego na 0123456789abcdeffedcba9876543210
5. Uruchomienie na każdym bloku funkcji zmieniającej stan
6. Zwrócenie stanu po przetworzeniu ostatniego bloku jako obliczony skrót wiadomości

Przykład:

komputer → 71431b1e88117facdc7584c476e09452

6 SHA-1

SHA-1 (ang. Secure Hash Algorithm) tworzy 160-bitowy skrót z wiadomości o maksymalnym rozmiarze 2^{64} bitów i jest oparty na podobnych zasadach co MD5. Algorytm SHA-1 nie powinien być używany w nowych aplikacjach.

Skrypt: Wartości początkowe:

$$h0 := 0x67452301$$

$$h1 := 0xEFCDAB89$$

$$h2 := 0x98BADCFE$$

$$h3 := 0x10325476$$

$$h4 := 0xC3D2E1F0$$

Przetwarzanie wstępne:

- dopisz '1' do wiadomości;
- dopisz k '0', gdzie $0 \leq k < 512$ jest liczbą taką, że wynikowa długość wiadomości jest kongruentna do $448 \pmod{512}$;
- dopisz długość wiadomości w bitach (przed wypełnieniem) jako 64-bitową liczbę całkowitą zakodowaną big endian.

Przetwarzaj wiadomość 512-bitowymi porcjami:

- podziel wiadomość na 512-bitowe porcje;
- dla każdej porcji:
 - podziel porcję na 16 32-bitowych słów kodowanych big-endian $w(i)$, $0 \leq i \leq 15$;
 - rozszerz 16 32-bitowych słów do 80 32-bitowych słów:

for i from 16 to 79

$$w(i) := (w(i-3) \oplus w(i-8) \oplus w(i-14) \oplus w(i-16)) \lll 1$$

Zainicjuj zmienne dla tej porcji:

$$a := h0$$

$$b := h1$$

$$c := h2$$

$$d := h3$$

$$e := h4$$

Główna pętla:

- dla i od 0 do 79:

- if $0 \leq i \leq 19$ then

$$f := (b \wedge c) \vee ((\neg b) \wedge d)$$

$$k := 0x5A827999$$

- else if $20 \leq i \leq 39$ then

$$f := b \oplus c \oplus d$$

$$k := 0x6ED9EBA1$$

- else if $40 \leq i \leq 59$ then

$$f := (b \wedge c) \vee (b \wedge d) \vee (c \wedge d)$$

$$k := 0x8F1BBCDC$$

- else if $60 \leq i \leq 79$ then

$$f := b \oplus c \oplus d$$

$$k := 0xCA62C1D6$$


```

temp := (a <<< 5) + f + e + k + w(i)
  e := d
  d := c
  c := b <<< 30
  b := a
  a := temp

```

Dodaj skrót tej porcji do dotychczasowego wyniku:

```

h0 := h0 + a
h1 := h1 + b
h2 := h2 + c
h3 := h3 + d
h4 := h4 + e

```

Wytwórz ostateczną wartość skrótu (zakodowaną big-endian):

```

skrót = h0 dopisz h1 dopisz h2 dopisz h3 dopisz h4

```

7 HMAC

HMAC (ang. Hash Message Authentication Code) Standardowy kod MAC zapewnia ochronę integralności, ale może podlegać sfałszowaniu. Dla ochrony integralności i autentyczności w rozwiązaniach wymagających wysokiej wydajności stworzono zmodyfikowany algorytm MAC, w którym podczas każdej operacji dodawany jest tajny klucz:

$$\text{HMAC}(K, m) = H((K \oplus \text{opad}) || H((K \oplus \text{ipad}) || m))$$

gdzie wartości *opad* i *ipad* są ustalonymi wartościami dopełniającymi, *m* jest tekstem podlegającym ochronie, a *K* jest tajnym kluczem. Tylko osoba znająca klucz *K* może zweryfikować autentyczność danych zabezpieczonych kodem HMAC. Implementacje HMAC są oparte na standardowych kryptograficznych funkcjach skrótu takich jak SHA-2, SHA-1 czy MD5. Kody HMAC są stosowane w szeregu protokołów sieciowych, np. w IPsec, gdzie klucze HMAC są niezależne od kluczy szyfrujących dane.

Przykład (z użyciem MD5):

komputer12 \rightarrow 11a1284ab371d7e20f9d0af92dc37759

8 Argon2

Argon2 jest nowoczesnym algorytmem szyfrowania jednostronnego. Jest on zalecany do szyfrowania haseł po tym jak wygrał konkurs Password Hashing Competition w Lipcu 2015.

Algorytm został zaprojektowany w taki sposób, aby optymalnie wykorzystać dostępną pamięć oraz dostępne jednostki obliczeniowe, zapewniając jednocześnie ochronę przed atakami.

W przeciwieństwie do Bcrypt, który mógł być parametryzowany tylko jednym czynnikiem - „koszt”, Argon2 jest parametryzowany przez trzy różne czynniki:

- Koszt pamięci, który określa użycie pamięci przez algorytm.
- Koszt czasu, który określa czas wykonania algorytmu i liczbę iteracji.
- Współczynnik równoległości, który określa liczbę równoległych wątków.

Argon2 występuje w dwóch wariantach: Argon2i i Argon2d. Argon2i lepiej nadaje się do szyfrowania haseł i uzyskiwania kluczy na podstawie haseł, natomiast Argon2d jest szybszy i wysoce odporny na ataki polegające na łamaniu GPU.

Dostępne są dwa główne warianty Argon2:

- **Argon2i:** Skierowany do zastosowań, które wymagają wysokiej odporności na ataki typu side-channel, np. do przechowywania haseł i uzyskiwania kluczy na podstawie haseł.
- **Argon2d:** Skupia się na wysokiej wydajności i odporności na ataki przy użyciu GPU. Jest bardziej odpowiedni do obliczeń o dużej równoległości.

Podstawowy skrypt dla Argon2 wygląda tak:

Input:

P (password to be hashed),
S (salt),
m (memory cost),
t (time cost),
p (parallelism),

Output:

H (resulting hash)

1. Initialize memory blocks based on 'm'
2. Initialize the first memory block with P and S
3. For 't' iterations:
 - a. Fill memory with a sequence of blocks derived from previous blocks, depending on 'p'
4. Return H as the hash of the final memory block

To jest podstawowy zarys działania Argon2. W praktyce parametry 'm', 't', i 'p' mogą być dostosowane w zależności od wymagań bezpieczeństwa i wydajności.

9 Podsumowanie i wnioski

W niniejszym tekście przedstawiliśmy przegląd algorytmów hashujących, które są szeroko stosowane w dziedzinie bezpieczeństwa komputerowego i weryfikacji integralności danych.

Przedstawiliśmy różne zastosowania algorytmów hashujących:

- **Bezpieczeństwo haseł:** Algorytmy te są używane do bezpiecznego przechowywania haseł użytkowników w systemach autoryzacyjnych.
- **Integralność danych:** Hashowanie pozwala weryfikować, czy dane nie zostały zmienione.
- **Unikalność identyfikatorów:** Algorytmy hashujące są stosowane w bazach danych do generowania unikalnych identyfikatorów.

Omówiliśmy także kilka konkretnych algorytmów:

- **BCrypt** to popularna funkcja mieszająca haseł, która oferuje solidne funkcje bezpieczeństwa dzięki zastosowaniu "solenia" i możliwości ustawienia kosztu (work factor).
- **MD5** to algorytm generujący 128-bitowe skróty, który jednak nie powinien być używany w zastosowaniach wymagających odporności na kolizje.
- **SHA-1** tworzy 160-bitowy skrót, ale również nie jest zalecany do nowych aplikacji ze względu na podatność na kolizje.
- **HMAC** to zmodyfikowany algorytm MAC, który dodaje tajny klucz w procesie hashowania, co zapewnia ochronę integralności i autentyczności.

Podsumowując, algorytmy hashujące mają szerokie zastosowanie w zabezpieczeniach komputerowych, ale ich wybór powinien być przemyślany ze względu na potencjalne podatności na ataki. Zaleca się używanie bardziej nowoczesnych i bezpiecznych algorytmów, takich jak BCrypt czy SHA-256, zwłaszcza w kontekście bezpieczeństwa haseł.

10 Referencje

Podczas pisania tego artykułu korzystaliśmy z następujących źródeł:

1. <https://www.czarnaowca.it/2020/09/haslo-w-aplikacji-jaki-algorytm-hash-wybrac/>
2. <https://sekurak.pl/jak-bezpiecznie-przechowywac-haslo-w-bazie-odpowiedz-zapewne-zaskoczy-wiekszosc-z-was/>
3. <https://ideaprogramowania.pl/szyfrowanie-za-pomoca-argon2/>
4. <https://appmaster.io/pl/glossary/bcrypt-2>
5. <https://pl.wikipedia.org/wiki/HMAC>
6. <https://academy.binance.com/pl/articles/what-is-hashing>
7. <https://pl.wikipedia.org/wiki/MD5>

Te źródła dostarczyły informacje, które zostały wykorzystane w naszym artykule.